

عنوان مقاله:

توزیع اندازه بلورهای پیروکسن در سنگ های ائوسن میاندشت

محل انتشار:

هجدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا بزرگری - دانشجوی پتروژئولوژی دانشگاه شاهرود، شاهرود

مهدی رضایی کهخائی - استادیار دانشگاه شاهرود

حبیب الله قاسمی - دانشیار دانشگاه شاهرود

خلاصه مقاله:

محدوده مطالعاتی جزئی از نوار آتشفشانی کاهک-عباس آباد (زون های ساختاری ایران) محسوب می شود که دارای روند شمال شرق-جنوب غرب می باشد. سن واحدهای سنگی منطقه، ائوسن برآورد شده است. واحدهای سنگی منطقه از نوع آندزیت بازالت، بازالت، تراکی بازالت و برش های ولکانیکی می باشد. به طور غالب دارای بافت پورفیریک، گلومروپورفیریک، هیالو میکرولیتی پورفیری هستند. از کانیهای فرعی موجود در سنگهای مطالعه شده به کانیهای اپک، آپاتیت، هماتیت، مگنتیت و از کانیهای ثانویه به زئولیت، کلریت، کلسیت که در شکستگیهای موجود در سنگهای منطقه یافت می شوند می توان اشاره کرد. این سنگ ها دارای بافت عدم تعادل می باشند. از نشانههای عدم تعادل موجود در بافتها، به وجود بافت غربالی و منطبقبندی در بلورهای پیروکسن، گردشگی در بلورهای البوین و پیروکسن می توان اشاره کرد. در این مقاله سعی شده است با بررسی های پتروگرافی و با استفاده از روش CSD که معمولترین روش برای اندازه گیری کمی بافت است، شرایط تبلور ماگمای سازنده سنگهای منطقه را بازسازی نموده و فرایندهای دخیل در تولید ماگما را مورد بررسی قرار دهیم. برای این منظور بلورهای پیروکسن موجود در یک نمونه سنگ بازالت منطقه میاندشت مورد بررسی قرار گرفت

کلمات کلیدی:

پراکندگی اندازه بلور CSD/پیروکسن، میاندشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391373>

